

kokkereitä, illallisia ja muita huvituksia. He myös perustelevat urheiluseuroja. Näyttääkseen että ovat neuvostojärjestelmälle myönteisiä, he usein laulavat uskonnollisia laulujaan vallankumouksellisten laulujen nuoteilla, kuten Kansainvälisen nuotilla y. m.”

Ottaen huomioon ne suuret vastukset, jotka nousevalla polvella, joka pääasiassa kirkkoa vastaan taistelee, on uskonnollisten käsityksien poistamisessa, joutuvat he tekemään usein erehdyksiäkin, joista ei uskontovastainen toiminta aina hyödy, päinvastoin kärsii. Kuvaavana seikkana kerrotaan kommunistisessa huumoristilehdessä ”Krokodil”, m. m. näin:

”Meidän uskontovastainen taistelumme on polttanut itsensä ulos kuin paperossi. Siitä hyötyen ’pyhät’ rosvot, papit, kirkonpylväät ja muut heikkäläiset ovat pelastaneet nahkansa ja lisäksi täyt-

tävät itsensä hunajalla ja rasvalla, lihoten ja paisuen. Mitä me teemme? Olemmeko toimessa esittääksemme heidän narraamasta kansaa kirkkoihin? Meidän uskontovastaiset toimmemme ovat melkein kuolleet, kuten monet muutkin toimenpiteemme. Ateistiset yhdistykset kuolevat yksi toisensa jälkeen, koska niillä ei ole kylliksi työkykyä, hyvää kirjallisuutta ja kokeneita propagandisteja. Pari kertaa vuodessa, tai siinä paikkeilla, ateistimme häpeävät itseänsä; järjestävät teatteriesityksiä ja kutsuvat niihin massoja. Mitä siellä nähdään? Juopuneita pappeja, juutalaisten pyhiä rabbeja ja intialaisten pyhiä miehiä miehiä tanssimassa ja laulamassa koomillisia lauluja. Kaikki ovat nähneet tuollaista propagandaa satoja kertoja ja väsyvät siihen. Meidän on löydettävä tehokkaampia uskontovastaisia keinoja ja käytävä tukahuttamaan kirkkojen ylläpitämä propaganda.”

Veri Kehitysopin Todistuskappaleena

Jos todistaja kertoo valheita oikeushuoneessa ja jos rehelliset todistajat sitten löydetään, jotka yksi toisensa jälkeen kertovat tosiasioita, joita tietävät, tulee valheellisuus paljastetuksi. Mutta jos ensimmäinen todistaja kertoo koko totuuden, eikä muita rehellisiä todistajia löydy maan päällä, jotka voisivat vähintäkään horjuttaa mitään osaa todistuksista, pidetään asia luotettavana.

Jos kehitysoppi olisi valehdellut, jokainen viimeaikainen paljastus geologiassa ja lääketieteessä olisi ollut kehitysoppia vastaan. Koko kehitysoppi olisi kuollut jo kauan sitten. Mutta totuus on, että mitkään tieteiden paljastukset eivät ole vähintäkään olleet kehitysoppia vastaan. Mitä enemmän tietoa on saavutettu, sitä enemmän meillä on ollut todistajia kehitysopin totuudesta.

Viimeisin ja luonteenomaisin todistus on tullut eläinten verestä. Kauan on jo tiedetty, että veri on varmentanut todistusten kallioista kaikkein vieraimman — sen että linnut ovat kehittyneet matelijoista. Nämä lämminveriset höyhenilliset olot, niin erilaisia muodoitaa ja luonteeltaan kuin ne ovatkin matelijoihin nähden, kertovat suonillaan ketä heidän esi-isänsä ovat olleet.

Kaksikymmentä vuotta sitten eräs englantilainen kemisti havaitsi miten kehitetään jäniksen vereen vastavaikutus hevosen verta siihen sekoittamalla. Vaikutuksen aiheuttaa myös hevosen sukua olevan eläimen, kuten zeebran tai aasin veren sekoittaminen, mutta on vaikutus paljon lievempi. Vielä kaukaisemman sukulaisen veri, kuten lehmän, vaikuttaa yhä lievemmin.

Täten veri on tärkeämpi osa eläinten rakenteessa kuin sen luuranko, mikäli on kyseessä todistus kehitysopin totuudesta, sillä veri paljastaa perheyhtäläisyyden paljon varmemmin. Verestä otettu todistus täydellisesti toteaa mikä on ihmisen läheisin sukulainen ja se on simpanssi-apina. Täten veri on yhtenä horjumattomana todistajana kehitysopin totuuksille monien muiden todistusten pitkässä sarjassa.

